

Simplicius: DŮLEŽITÉ AKTUALIZACE - MINY, OCHUZENÝ URAN, NEJNOVĚJŠÍ RUSKÝ MINOVÝ SYSTÉM V AKCI. RUSKÉ JADERNÉ ZBRANĚ V BĚLORUSKU

- CZ24 News | 28. března 2023

SVĚT: Chtěl jsem navázat malým vysvětlením dvou, v současnosti zásadních problémů, kterým ruská strana ve válce čelí.

Za prvé je to téma ochuzeného uranu. Velká Británie oznámila, že spolu se svými tanky Challenger-2 dodá penetrační tyče z DU. Jak víte, při svých analýzách se vždy snažím odhalovat drobné nevyřčené věci pod pokličkou, úhly pohledu, které „mainstreamovější“ narativy nevidí, neuznávají nebo nechápou.

Nejprve velmi stručné shrnutí toho, co jsou tyče DU. Je to velmi jednoduché. Pancíř tanků je vyroben z oceli. Pokud vystřelíte náboj APFSDS (Armor Penetrating Fin Stabilized Discarding Sabot), který je rovněž vyroben z oceli, pak v podstatě zasáhnete nepřátelský tank nábojem vyrobeným o stejné hustotě/tvrdosti, což na základě věčných Newtonových zákonů způsobí, že se ocelový náboj z větší části houbovitě rozpadne a roztrhne od mnohem pevnějšího protipólu tankového pancíře.

Vojáci proto začali používat wolframové náboje. Wolfram je mnohem tvrdší/hustší než ocel, ve skutečnosti dokonce hustší než čistý uran. Wolfram je však mnohem vzácnější a dražší. Ochuzený uran má podobnou tvrdost, ale je podstatně levnější, protože se doslova vyrábí z radioaktivního odpadu, vedlejšího produktu z jaderných elektráren, který už není zapotřebí. Je samozřejmě z větší části zbaven radioaktivity, ale malé množství zůstává.

Takže wolfram nebo uran při úderu do ocelového pancíře působí mnohem hustší silou, která prochází proti něčemu jako nůž máslem. Ve skutečnosti je to více složitější a náročnější na detaily, protože wolfram je v některých ohledech dokonce lepší než DU, ale je podstatně dražší.

Tabulka, jako je ta níže, ukazuje, že WHA (90% slitina wolframu) skutečně proniká lépe než DU při určitých proměnných a rychlostech na místě. Základem pro pochopení však je, že DU proniká mnohem lépe než běžné náboje s ocelovou špičkou a jeho výroba je mnohem levnější než výroba wolframu.

Britské ministerstvo obrany vydalo s odvoláním na „nezávislý výzkum vědců“ prohlášení, že jakékoli nepříznivé účinky DU na zdraví jsou minimální: [Video](#).

Je obtížné to plně ověřit, zejména vzhledem k tomu, že je ve velkém zájmu USA a Západu zametat takové výzkumy pod koberec a do zapomnění, ale čísla, která kolují po internetu, jsou v tomto duchu:

Studie Falludža, #Irák 2005 - 2010:

- Leukémie se zvýšila 38x,

- Nádory mozku 13x
- Lymfom 10x
- Rakovina u dětí 10,5x

Potvrzují to také články z dob dávno minulých, kdy bylo jednodušší zveřejňovat nepohodlná fakta, než Big Brother spoutal internet svými barbarskými čistícími algoritmy Wrong Think. Například tento [článek deníku Guardian](#) z roku 2009 potvrzuje 15násobný nárůst vrozených vad u kojenců.

Existují však dva způsoby, jak o tom přemýšlet. První je, že bitvy o Fallúdžu, které byly hlavními viníky, kde došlo k otravě DU, trvaly dohromady možná dva měsíce. To znamená, že můžeme uvažovat o tom, že za pouhé dva měsíce střelby DU ve Fallúdži bylo otráveno obyvatelstvo v takové míře, že to ovlivnilo až 14 % porodů s vadami.

Mnozí nebo většina z nás se shoduje na tom, že ukrajinská válka se protáhne možná až na několik let. Představte si tedy, jaký typ kontaminace by byl výsledkem období používání DU, které by bylo 10x nebo 20x delší než boje ve Fallúdži, které ýzničily a otrávily krajinu? Mnozí nebo většina z nás se shoduje na tom, že ukrajinská válka se protáhne možná až na několik let. Představte si tedy, jaký typ kontaminace by byl výsledkem období používání DU, které by bylo 10x nebo 20x delší než boje ve Fallúdži, které ýzničily a otrávily krajinu.

Jediné, čím můžeme tuto myšlenku ověřit, je argument, že možná USA/UK vystřílely za tu krátkou dobu obrovské množství DU díky tomu, že použily mnohem více výzbroje schopné DU, že by to stále představovalo větší celkové použití DU, než by mohla nashromáždit celá Ukrajina i za dva tři roky bojů. Musíme si uvědomit, že koaliční použití DU se neomezovalo pouze na MBT (bojové tanky), ale na několik dalších systémů, včetně A-10 Warthogů, které stříkaly 30 mm DU střely při nehorázných otáčkách do všeho v krajině.

Tento spor tedy bude záviset na tom, kolik systémů schopných odpalovat DU AFU celkem obdrží. Pokud vím, zatím pouze Velká Británie se svými tanky Challenger otevřeně nabídla DU náboje a v současné době je přislíbená dodávka těchto tanků nízká.

Nicméně vzhledem k mnohem větší intenzitě tohoto konfliktu ve srovnání s Irákem víme, že tanky na frontě střílejí obecně exponenciálně více nábojů než v některém z nedávných konfliktu. Takže se dá předpokládat, že kumulace použití DU nábojů na Ukrajině v průběhu dvou, tří nebo dokonce více let by se mohla stále rovnat nebo výrazně překonat použití ve válce v Iráku. Zejména pokud 1.) Velká Británie nakonec přislíbí a dodá více Challengerů a 2.) pokud se USA a další země podobně připojí k výzvě a dodají DU náboje do dodávaných tanků.

K druhému bodu se objevila tato nepotvrzená zpráva/RUMINT:

Zároveň se ukazuje, že chystaná britská dodávka bude nejspíše pouze pilotním projektem před hromadnými dodávkami amerických nábojů M829A1 a M829A2 ráže 120 mm, rovněž s jádrem z ochuzeného uranu.

Stručně řečeno, je pravděpodobné, že oblast Donbasu by mohla čelit masivní kontaminaci, která by možná dokonce překonala kontaminaci v černobylské uzavřené zóně. A hádejte co? Velitelé AFU by takový scénář s radostí a ochotou pomohli uskutečnit; ozáření Donbasu a znemožnění obývání tamní půdy by považovali za slastný spravedlivý zákusek vůči Rusku za to, že jim „ho vzalo“.

Jeden zdroj uvádí, že USA použily v Iráku 300 tun ochuzeného uranu. Vzhledem k tomu, že oficiální čísla amerického ministerstva obrany uvádějí, že 0,3 % DU je aktivní U, můžeme provést následující

základní matematiku. 300 tun převedených na libry je = 660 000 liber. A 0,30 % z 660 000 liber je 1 980 liber. To znamená, že USA shodily na Irák téměř celou tunu (~2000lbs) ekvivalentu plně radioaktivního Uranu.

Podle irácké vlády vzrostl v roce 2005 výskyt rakoviny v zemi v důsledku používání ochuzeného uranu ze 40 na 1 600 případů na 100 000 obyvatel. K 25% nárůstu výskytu rakoviny došlo také v zemích bývalé Jugoslávie.

Nejhorší je, že po použití střel s ochuzeným uranem budou na ukrajinském území kontaminovány rozsáhlé plochy plodin a radioaktivní látky se budou prostřednictvím pohybu vozidel šířit na zbytek území. To způsobí obrovské ekonomické škody ukrajinskému zemědělsko-průmyslovému komplexu a snížilo by to jakýkoli vývoz zemědělských produktů z Ukrajiny.

Větším problémem uranu však není jeho radioaktivita jako taková, ale spíše jeho „chemická toxicita“. Je silně toxický pro životní prostředí, podobně jako jiné „těžké kovy“, jako je rtuť, olovo atd., je karcinogenní, protože jeho molekuly likvidují životně důležité živiny v našich orgánech, lymfatických uzlinách atd., což mimo jiné způsobuje poruchy struktury DNA.

A aby toho nebylo málo, Irák byl převážně pouští, zatímco Ukrajina je plná zemědělských polí, která budou obdělávána, a potraviny tam vypěstované budou jíst miliony lidí, což značně rozšíří toxicitu a exponenciálně zvýší množství potenciálních škod na obyvatelstvu.

Několik ruských politiků zase reagovalo svými prohlášeními:

Někteří, jako výše uvedení, vydali silné výhrůžky, zatímco jiní, [například Šojgu](#) v čase 0:55 tohoto videa, byli záhadně zdrženlivější a diplomatictější. Pro ty z vás, kteří nemáte přístup k videu, Šojgu odpověděl skromně: „*Posouvá nás to k vážným úvahám o dalším průběhu událostí a o tom, co můžeme odpovědět.*“

Rusko rozmístí v Bělorusku taktické jaderné zbraně.

Vlády obou zemí se dohodly na umístění taktických jaderných zbraní na území Běloruska, uvedl Vladimir Putin v rozhovoru pro televizní kanál Rossiya 24.

Podle prezidenta bude 1. července dokončena výstavba skladu taktických jaderných zbraní.

Poznamenal rovněž, že tyto kroky neporušují závazky vyplývající z dohody START.

Jediným důvodem tohoto rozhodnutí je rozhodnutí Velké Británie dodávat Ukrajině munici s ochuzeným uranem.

V poněkud zvláštní odpovědi Putin uvedl, že Rusko samo má stovky tisíc střel s DU a může je použít v odvetě. To působí zjevně podivně, protože proč by Putin chtěl otrávit svou vlastní (brzy vzniklou) zemi DU? Jedinou odpovědí je, že pokud to armáda považuje za naprosto nezbytné z hlediska postupu proti novým Abramsům/Leopardům/Challengerům. Možná cítí, že aby ruské tanky měly šanci proniknout těmito vyspělými západními tanky, budou muset i ony využívat náboje DU, aby

vyrovnaly podmínky hry.

Pokud by k něčemu takovému došlo, jen to podpoří můj předchozí předpoklad, že několik let takového střelení DU tam a zpět by mohlo katastrofálně otrávit zemi ještě hůře než několik pouhých měsíců intenzivního používání DU v Iráku.

Přejdeme k dalšímu tématu.

Chtěl jsem doplnit poslední zápis, který se týkal otázky polského přezbrojování a pomalého směřování k válce. Zapomněl jsem uvést nedávné prohlášení, které vyvolalo rozruch a kontroverzi, polského velvyslance ve Francii, který v jednom francouzském televizním pořadu prohlásil, že pokud Ukrajina prohraje, Polsko bude muset „vstoupit do války“.

Video z Bitchute – poznámka – je to půl minutové video, které jsem otitulkoval, ale jednak tam již byly dvojce cizí titulky, poté text, který jsem dostal od společnosti, která mi převádí zvuk do textu jsem dostal jen dvojí opakování stejných slov. Bohužel francouzsky neumím, tak jsem to nemohl porovnat s tím co opravdu povídá.

https://www.topcz.net/videos/polsky_velvyslanec.mp4

Polská vláda dokonce musela vydat odvolání a označila to za nedorozumění. Je to jen další malý aspekt ve stále sílícím chóru tlučení na válečné bubny z Polska.

Nyní bych se v tomto segmentu chtěl věnovat několika technickým věcem, které jsem chtěl zmínit, abych pomohl vysvětlit některé situace na frontě, které mohly nechat některé lidi zmatené.

První z nich je situace v minách. Zejména pokud jde o Ugledar, kde jsme viděli několik ne zrovna hezkých videí, na nichž ruské tankové průzkumníky z 5. tankové brigády a pěchotu 37. motostřelecké brigády 36. kombinované armády (Východní vojenský okruh), stejně jako 155. námořní pěchotu Tichomořské flotily zdecimovaly miny během několika výjezdů.

Mnozí byli pochopitelně šokováni a zmateni, jak se to mohlo stát a proč Rusko nedokáže miny řádně odstranit. Nejprve jsem zveřejnil fotografie, jako je tato, ukazující samotnou hustotu nasycení minami TM-62, které AFU provádí v těchto přibližovacích polích:

Primární je však pochopit, že AFU používá kombinaci starších sovětských min TM-62 položených vedle západních magnetických min. Problém je v tom, že ruské tankové miny neodpalují magnetické miny. Vysvětluje to tento [nedávný článek časopisu Forbes](#).

Problém spočívá v tom, že minové odminovače KMT fungují pouze na tlakově spouštěné miny, jako jsou sovětské miny TM-62. Moderní západní miny však mají více možností spouštění, včetně magnetického bezkontaktního ovládání.

Minové pole magneticky spouštěnými dálkově ovládanými protipancéřovými minami americké výroby – rozmetanými 155milimetrovými dělostřeleckými granáty – je vůči minovému válci KMT do značné míry imunní. Ruský tank by mohl najet na RAAM a vykopat je svým KMT-5 nebo KMT-7, a přesto by miny spustil.

Horší pro Rusy je, že Ukrajinci mají tendenci míchat typy min. Zakopou několik min

TM-62 a pak na ně rozptýlí RAAM. Tato smíšená minová pole [zastavila ruské útoky](#) u Vuhledaru v Donbasu na východě Ukrajiny, 60 mil jižně od Bachmutu.

Dilema Rusů [ilustruje video](#), které koncem loňského roku natočila posádka ruského tanku T-72, zřejmě v Donbasu. [Na videu](#) tank T-72 spustí tlakovou minu KMT-7 a bezpečně ji odpálí před tankem. O několik vteřin později však tank zasáhne druhá mina, pravděpodobně magnetická.

Takže, abychom to rozvedli. Ukrajinci rozptylují okamžitá minová pole pomocí systému [RAAMS](#), což je dálkový protipancéřový minový systém. Jedná se v podstatě o 155mm dělostřelecký granát, který může být vystřelen z jakéhokoli západního systému dodaného na Ukrajinu. Střela exploduje nad cílovým územím a rozptýlí elektromagnetické miny po celém okolí. USA údajně dodaly více než 10 200 takových střel (každá z nich obsahuje mnoho min).

Tento článek časopisu Forbes se konkrétně zabývá systémem [RAAM](#), jenž používá Ukrajina. Článek popisuje taktiku, kterou Ukrajinci používají jenž ve skutečnosti potvrdil samostatný ruský vojenský zdroj v rozzlobeném příspěvku na Telegramu. Taktika je následující:

Existují náznaky, že Ukrajinci přijali novou chytrou metodu kladení min. Ukrajínští dělostřelci čekají, až ruské jednotky uvolní cestu přes staré minové pole, a pak na stejnou cestu, kterou Rusové procházejí, položí nové miny.

Tato taktika se zřejmě projevuje v okolí Vuhledaru – města s předválečným počtem obyvatel pouhých 14 000, které leží několik kilometrů severně od Rusy ovládané Pavlivky, 25 kilometrů jihozápadně od Doněcku v oblasti Donbasu na východě Ukrajiny.

Nejprve tedy položí starší sovětské miny TM-62 a nechají ruské minové zametače, aby jim úspěšně vyčistily cestu, ale pak, těsně předtím, než může dojít ke skutečnému útoku přes cestu vyčištěnou minovým zametačem s tankovou vlečnou sítí, jednotky UA vystřelí tyto projektily RAAMs, aby položily mnohem početnější „inteligentní miny“ po celé cestě.

Američtí experti jako nechvalně proslulý Trent Telenko jsou u vytržení z neschopnosti Ruska bojovat s nimi ve srovnání s mocnou „americkou cestou“:

 Jaká je ale mnohem pokročilejší americká metoda odstraňování takových min? Vstupte do FWMP – Full Width Mine Plough. Stručně řečeno, je to v podstatě sněhový pluh, který rozrývá zeminu a tlačí ji do stran tanku. Tím magnetické miny pouze „odstrčí“ ke straně cesty a v žádném případě je nezneškodní. Jak účinné by to bylo v reálných bojových situacích, posuďte sami.

Z hlavy mohu vyjmenovat několik problémů. Zaprvé, jak by si poradil s různými typy terénu, například se zmrzlou půdou, kde by byly pluhy při takovém rozrývání země téměř nepoužitelné? Zdá se mi, že by to fungovalo jen v ideálních podmínkách měkkého terénu, a i pak je to stále jen odsun min do strany a vytvoření úzké cesty, která sama o sobě vytváří cílovou zónu pro zabití. Jak by si například Američané poradili se stejnou taktikou, kterou tak nadšeně nastínil Forbes? Pokud by to byly USA proti AFU a AFU by prostě neustále zasypávala cestu minami RAAMs, je takové zemetání sporné.

Také vítězoslavná škodolibost z článku Forbesu i odjinud, že „zaostalé Rusko“ nemá žádné schopnosti, jak se s tím vypořádat, je mimo mísu. Neustále poukazují na zastaralé, běžné minové

vleky, jako je [KMT-7](#), ale ignorují, že Rusko má novější systémy, jako je [TMT-K](#), který je speciálně navržen pro řešení elektromagnetických min.

Ve skutečnosti je TMT-K nejspíše nejpokročilejší takovou minovou válečnou soupravou na světě a USA nic podobného ve svém inventáři nemají.

Tato minová souprava se skládá z válečkové soustavy s přitlačným účinkem a půdními frézami, pro vytažení protipěchotních min a elektromagnetického modulu. Součástí soupravy je také elektrické zařízení, pneumatický systém, pyro signální kazety a jedna sada náhradních dílů.

Minová síť TMT-K poskytuje možnost likvidovat většinu protitankových min, protipěchotních min, protipěchotních min s kontaktními a bezkontaktními magnetickými rozněcovači, dále protipěchotních min s bezkontaktními seismicko-optickými rozněcovači, a ničení drátových řídicích vedení pro výbuchy min, pozemních min a spouštěcích dálkově instalovaných min instalovaných na povrchu země.

Problémem je, že jde o poměrně nový doplněk, zavedený teprve v posledních několika letech, a proto zatím není rozšířen ve srovnání se staršími minolovkami typu KMT-7.

Ve skutečnosti byl jeden tank T-90M s TMT-K již viděn na bojišti, pravděpodobně vyřazený z provozu, i když není jisté, zda od miny, nebo něčeho jiného:

 Zajímavé je, že tank je vybaven nejnovějším minovým trawlerem TMT-K, jehož první dodávky začaly v roce 2017. TMT-K je schopen vymetat nejen klasické tlačné protitankové miny, ale i bezkontaktní miny a díky přítomnosti elektromagnetického nástavce také protitankové miny s magnetickými rozněcovači.

Ve skutečnosti má Rusko řadu novějších, moderních odminovacích vozidel, včetně vozidla, které ničí miny elektromagneticky, tj. vyřazuje nebo „smaží“ jejich elektroniku, nazvaného Listva Remote Demining Vehicle:

https://www.topcz.net/videos/odminovac_listva.mp4

Stejně jako nový odminovací tank BRM-3M na bázi tanku T-90M, který obsahuje magnetické válce, jež jsou určeny právě k tomu, aby bylo možné takové magnetické miny odpalovat.

Ale jako u všeho, i v ruské armádě je největším problémem dostupnost. Mnoho jednotek tak stále musí používat starší typy.

K tomuto tématu je také třeba říci další důležitou věc: Někoho by mohlo zajímat, jak je to s proslulým ruským UR-77 „Meteorit“, hovorově nazývaným „Hadí gorynč“, který odstraňuje miny vystřelením výbušné hadicové nálože přes minové pole? Komentátor z DLR Vladlen Tatarskij (Max Fomin) vysvětlil problémy s jeho používáním.

Absolutně nepoužitelný stroj, pro deklarované akce na odminování. Představte si typické pole na Donbasu mezi „zelenými body“. Zpravidla je to 500-700 metrů, nebo i více. „Had Gorynych“ udělá průchod široký 6 metrů, který je do délky až 100 metrů. Tj. podle představy konstruktérů by se měl dostat k nepříteli na vzdálenost 300-200 metrů a zahájit všechny tyto manipulace? Naprostý nesmysl! Jak to vidíte vy? Dokážete si vůbec představit bojiště a to, co se tam děje?

Je jasné, že mezi vojáky je málo sebevrahů, a tak se rozhodli, že UR-77 hodí na dálku. Odpojíte výbušné hadice od lan a vystřelíte... No, především ten stroj není na takové věci konstruován, takže přesnost, mírně řečeno, trpí. Za druhé, tahle věc často prostě nevybuchne nebo vybuchne jen jeden rukáv. Proč tomu tak je, nevím. Jen vám říkám, co jsem viděl na různých částech fronty. Ano, samozřejmě, pokud všechna tato ramena s igelitem poletí na nepřátelský opěrný bod, pak jeho obsluha poletí do vesmíru, ale opakuji, UR-77 nebyl vytvořen za tímto účelem. Četl jsem, že v Sýrii „Gorynych“ úspěšně demontoval některé pouliční barikády. Myslím, že to je hlavní smysl tohoto vozidla.

VĚTŠINA našich poškozených vozidel od Avdijivky po Záporoží je výsledkem výbuchů min. Kdyby ruská armáda měla účinné prostředky k odminování, pak by boje probíhaly už přinejmenším u Dněpropetrovska.

Mnozí schizofrenici a lidé, kteří jsou prostě daleko od země, hledají v událostech na frontě nějaké zákulisní hry a spiknutí, ale příčiny neúspěchů jsou tak prosté, že jim mnozí odmítají věřit. Například to, že ruská armáda nedisponuje účinnými prostředky pro odminování.

Takže za prvé, opakuje slova jiného ruského analytika, který říká, že UR-77 je v reálných situacích téměř nepoužitelný. Jedním z důvodů je, že výbušná hadice/nálož je prostě příliš krátká na to, aby vyčistila dostatečně dlouhý úsek. Jistě, vystřelí jich několik za sebou, aby vyčistily delší cestu, ale to trvá dlouho, zejména pokud jste pod nepřátelskou palbou na velké vzdálenosti, jako jsou ATGM a dělostřelectvo.

Za druhé, jedna z věcí, kterou nezmiňuje, ale jiní ano, je, že pokud fouká vítr, nálož často odfoukne nejméně o 30 stupňů mimo kurz a je obtížné skutečně přesně položit nálož podél požadované dráhy.

Pravdou je, že je to dobrý nástroj a v některých situacích je užitečný. Ale pro většinu účelů odminování v reálném světě prostřednictvím typů podmínek, které vidíme v okolí Ugledaru a jinde na frontách, prostě nesplňuje úkoly pro hlavní účely odminování.

Vladlen také odsuzuje ruské ztráty na minách a uvádí, že zdaleka největší část ruských ztrát pochází právě z nich. Kdyby Rusko mělo mnohem efektivnější schopnosti odminování, výrazně by to zlepšilo situaci na všech frontách. Jediné, co však jemu a mnoha dalším doomerům uniká, je, že jak bylo vysvětleno dříve, žádná země na světě by nebyla schopna úspěšně a důsledně zvládat takové minové podmínky, jaké vidíme na Ukrajině. Článek ve Forbesu nastínil, jak snadné je jednoduše zasypat celé pole minami z dělostřeleckých granátů a systémů MLRS. Na planetě prostě neexistuje země ani vybavení, které by se s tím dokázalo důsledně vypořádat.

Samo Rusko disponuje dálkově řízenými minovými vozidly, která dokáží celé pole zasypat tisíci minami během několika minut. S tím nelze udržet krok žádným odminováním, protože takové systémy vás mohou nadále zasypávat minami, i když je odminováváte.

Rusko konečně ukázalo svůj nový minový systém v akci:

Znamená to, že Rusko nemůže být při odklizení dolů lepší? Samozřejmě že ne. V ruské armádě zjevně občas panuje velká lenost a neschopnost, o čemž svědčí i některá svědectví, že ruští tankisté prostě „neradi“ používají minové vleky a často je odhazují nebo nechávají u silnice. V této konkrétní oblasti je rozhodně zapotřebí důslednějšího výcviku a standardizace. Domnívám se, že za to z velké části vděčí mnoho oblastí ruské vojenské sféry tomu, že s tak těžkými minami řádně nepočítaly nebo je neočekávaly, a tak s nimi v reálném čase zmatkovaly. Je tedy zjevně zapotřebí upravit, vycvičit a důsledně dodržovat standardizovanější doktrínu, jak postupovat přes minová pole.

Ale nakonec, vedly by si síly USA nebo NATO za takových okolností lépe? Nevěřím, že ano. Nikdy se nevypořádaly s takovým nasycením minovými systémy, zejména těmi moderními elektronickými a masově distribuovanými ([FASCAMS](#)), takže je důvod si myslet, že by si vedly ještě hůře, vezmeme-li v úvahu, že neexistují žádné důkazy o tom, že by armády NATO byly adaptabilnější než ta ruská.

Jak lze tyto problémy nakonec řešit? Vše je jen o výcviku a synchronizaci všech vojenských systémů; o integraci ve stylu kombinovaných zbraní. Například AFU by nemohla střílet své miny RAAM, pokud by byly houfnice, které je střílejí, umlčeny. Takže to vyžaduje vysokou úroveň síťové interoperability mezi různými odvětvími, kdy ruské pozemní síly musí působit v dokonalé souhře s leteckými silami a různými prostředky ISTAR – intel, aby koordinovaly útok takovým způsobem, že ISTAR vybere správné minové prostředky, předá je palebným protiletadlovým prvkům nebo letectvu, které mohou tyto systémy potlačit a to vše, zatímco pozemní síly postupují se svými různými prostředky pro odminování.

Někteří, jako Strelkovci, říkají: „No, to je přesně to, co Rusko neumí!“, protože Strelkov a jemu podobní tak rádi tvrdí, že hlavní slabinou Ruska je špatný výcvik a koordinace vojsk. Ale to není binární „všechno, nebo nic“, to je klouzavá škála. Je zřejmé, že Rusko během dosavadního průběhu tohoto konfliktu překazilo úspěšné útoky mnoha jiných soustředění nepřátelských vojsk s minimálními ztrátami. Rusko je tedy zjevně schopno alespoň určité úrovně takovéto meziodvětvové koordinace. Ale některá místa jako Ugledar prostě mají dokonalou bouři okolností, která to značně ztěžuje.

Přesto se nejedná ani o úplné zproštění obvinění – v ruských schopnostech mezioborové koordinace je jistě mnoho prostoru pro zlepšení. Myslím, že nejslabší vlastností ruských ozbrojených sil jsou ve skutečnosti jejich různé komunikační, síťové – integrační schopnosti. To neznamená, že jsou úplně slabé, ale jednoduše jsou to věci, které ve srovnání se vším ostatním potřebují nejvíce zlepšit.

Doufám, že to pokrývá toto téma dostatečně hluboko, aby to odpovědělo na mnoho otázek týkajících se toho, co se děje se situací s minami.

Také jsem se chtěl podělit o něco zajímavého. Nedávno jsme mluvili o tom, jak Ukrajina obchází schopnost Ruska zadržet jejich dodávky zbraní. V minulé zprávě jsem psal o tom, že lehčí výzbroj může projít mnohem snadněji, protože je dopravována v maskovaných civilních traktorových návěsech.

Zde byl Putin poprvé veřejně dotázán na tuto situaci: [VIDEO](#).

V podstatě opakuje to, co jsem napsal – že Rusko je schopno některé věci vyřadit a některé ne. Samozřejmě bohužel ignoruje slona v místnosti, kterým je to, proč nebyly vyraženy mosty přes Dněpr, protože by to vylučovalo jakoukoli možnost dostat těžkou techniku na východní stranu Ukrajiny vůbec. Přesto je zajímavé slyšet jeho první přímé vyjádření k této věci.

Zajímavější jsou však tyto dvě nové fotografie, které se objevily a které ukazují, jakou úroveň

„maskování“ AFU na frontě používá:

Zde vidíte, jak AFU tankuje svá bojová vozidla na frontě. Mají tyto „palivové kanystry“ uvnitř civilních vozidel, dodávek, mikrobuseů atd., které jsou schopny přečerpávat palivo do jakéhokoli obrněného vozidla nebo APC, aniž by je ruské bezpilotní letouny/ISR atd. spatřily a identifikovaly jako tankodrom. Ukazuje to prostě, kam až sahají, což je za hranicí toho, co si mnozí lidé uvědomují nebo představují. Rozhodně je nelze označit za nezasobené nebo líné. Dělají všechny správné věci, bojují přesně tak, jak by měli, a ukazuje se to na délce, na kterou byli schopni tento konflikt prodloužit.

Ale proti Rusku to samozřejmě stále nestačí. Nedávno se objevily zprávy, že se konkrétně točily kolem palivových vozů, a to takové, že si AFU stěžuje, že jim již docházejí pořádné palivové vozy, protože Rusko je prostě všechny ničí. Nedávná [série videí](#), na nichž jsou vidět drony Lancet, které takové nákladní vozy zasahují, tyto obavy legitimizuje.

Poznámka o Wagnerovi. Další várka omilostněných bývalých trestanců byla po odpykání trestu poslána zpět do společnosti. Prigožin uvádí, že 0,31 % z nich skončí do měsíce jako recidivisté.

Po skončení smlouvy se skupinou Wagner bylo omilostněno více než pět tisíc bojovníků. „V současné době více než pět tisíc lidí ukončilo smlouvu s PMC Wagner a bylo propuštěno na milost,“ cituje Prigožina telegram jeho tiskové služby.

Podle něj se 0,31 % lidí dopustilo během jednoho měsíce druhého trestného činu, což je 10-20krát méně než standardní údaje před speciální operací.

Objevily se zvěsti, že Wagner plánuje po operaci Bachmut zavřít krám, většinou z falešných článků západních MSM. Ve skutečnosti je to naopak, v ruské televizi běží náborové reklamy Wagnera a nábor obecně se značně rozšiřuje:

Rekrutační střediska pro Wagner PMC byla otevřena ve 42 městech Ruské federace:

Přicházejí tam noví bojovníci, kteří půjdou s námi bok po boku bránit svou zemi a svou rodinu. Aby tvořili svou společnou budoucnost a chránili památku minulosti, dodal šéf Wagner PMC.

Prigožin říká, že po dobytí Bachmutu hodlá „restartovat“ Wagnerovu PMC a přeměnit ji z „pouhé soukromé společnosti, nejlepší na světě“ na „armádu s ideologií“.

Prigožin prohlásil, že měsíčně nabírají tisíce lidí, ale že velká část z nich odpadne/neuspěje při prvních cvičeních odpovídajících výcvikovému táboru.

Ruská žoldnéřská skupina Wagner plánuje do poloviny května naverbovat přibližně 30 000 nových bojovníků, uvedl v sobotu její zakladatel Jevgenij Prigožin. Ve zvukové zprávě

na Telegramu Prigožin uvedl, že náborová střediska Wagner, která podle něj byla minulý týden otevřena ve 42 ruských městech, najímají v průměru 500 až 800 lidí denně.

A ještě poslední věc k protivzdušné obraně a výcviku AFU obecně.

Jedna zpráva tvrdila následující:

Existují nepodložené informace, že AFU ztratila téměř všechny západní systémy protivzdušné obrany IRIS-T a NASAMS a dochází ke ztrátám mezi vycvičeným důstojnickým personálem.

Tuto informaci však částečně potvrzuje včerejší prohlášení norského ministra obrany Bjorna Arilda Grama o dodávce nejméně dvou systémů protivzdušné obrany NASAMS ozbrojeným silám Ukrajiny, protože „Ukrajina potřebuje další prostředky protivzdušné obrany“. Pošlou je společně se Spojenými státy. Norové navíc slíbili, že vycvičí ukrajinské operátory k obsluze systémů.

John Kirby prohlásil:

Systém protivzdušné obrany Patriot Ukrajině proti ruským řízeným střelám nepomůže, uvedl koordinátor strategické komunikace Bílého domu John Kirby.

„Systém Patriot je určen k zachycování balistických raket, není tak účinný proti křížujícím střelám takže rozhodně nebude účinný proti bezpilotním letounům,“ řekl Kirby v rozhovoru pro CNN a dodal, že právě takové zbraně ruské síly velmi často používají. Dodal, že překvapivé nejsou ani omezené schopnosti Ukrajiny při zachycování hypersonických střel. Hypersonické střely je obecně velmi obtížné zachytit, vysvětlil Kirby.

To je velmi zajímavé ve světle skutečnosti, že právě před dvěma dny byla US základna zasažena levnými iránskými drony, přičemž došlo ke ztrátám na životech. USA se nyní snaží zjistit, „co se pokazilo“ s jejich vychvalovanými systémy protivzdušné obrany:

Rychle se pokusili zachovat si tvář osvědčenou Zelenského metodou:

Faktem je, že jsme znovu svědky toho, jak americká AD selhává při každém reálném setkání. V Saúdské Arábii byl systém Patriot zdecimován údery Hútiů a neměl vůbec žádný účinek při ochraně cenných saúdských ropných polí, když [údery Hútiů](#) zpustošily saúdská ropná zařízení. Z článku na wiki o těchto úderech:

Ropné zařízení Abqaiq bylo chráněno [třemi bateriemi protivzdušné obrany](#) krátkého dosahu Skyguard. Není známo, že by Skyguardy nebo jiné saúdské zbraně protivzdušné obrany – [MIM-104 Patriot](#) a [Shahine](#) (Crotale) – sestřelily některou z útočících zbraní. [Zpráva CNBC](#) nabídla několik možných vysvětlení, včetně toho, že Patriot je optimalizován pro zachycení „balistických raket ve velkých výškách“ a že saúdstí vojáci obsluhující obranu „mají „nízkou připravenost, nízké

kompetence a jsou do značné míry nepozorní“.

✖ Výše zmíněný systém Crotale je také systémem, který již byl dodán na Ukrajinu.

Mezitím mluvčí AFU Jurij Ignat otevřeně vynesl verdikt, které ruské systémy Ukrajina může a nemůže sestřelit:

Hodnocení ruských raket podle mluvčího Vzdušných sil AFU Jurije Ignata, který řekl, co vše ukrajinská protivzdušná obrana může sestřelit a co ne.

Schopné:

- „Kalibr“ (3M14)
- X-101/X-555/X-55 (Kh-101)
- R-500 (9M728)
- X-59 (Kh-59)
- X-35. (Kh-35)

Zcela neschopné:

- 9M723 - balistická střela „Iskander-M“
- rakety MLRS, například „Smerch“
- X-22 - nadzvuková křížující protilodní střela dlouhého doletu
- R-800 - pobřežní řízená střela „Onyx“
- X-47 - hypersonická aerobalistická střela „Dagger“ (Kh-47 Kinzhal)
- X-31P - letecká protiradarová střela (Kh-31P SEAD missile)
- Protiletadlové řízené střely S-300.*****

A nakonec analýza ruského RYBARu o tom, jak Západ cvičí AFU, přetisknutá v plném znění:

V říjnu šéf evropské diplomacie Josep Borrell uvedl, že do konce března , se plánuje výcvik více než 11 000 ukrajinských vojáků na cvičišťích zemí NATO. Za celý rok 2023 může jejich počet přesáhnout 30 tisíc osob: Britové již od června 2022 vycvičili 10 tisíc osob, dalších 15 se plánuje vycvičit v jiných evropských zemích.

Hlavní problém

Získané dovednosti je obtížné uplatnit na bojišti: řada zajatců (včetně příslušníků elitní 45. nebo 95. letecké brigády), kteří byli vycvičeni v zemích NATO, opakovaně zpochybnila efektivitu výcviku podle západních metod. Podle nich byl výcvik povrchní a nezaručoval výhodu na bojišti.

Co je špatného na učení?

Západní země se nezapojily do konfliktů vysoké intenzity od války ve Vietnamu a v mnoha případech od druhé světové války. Výsledek je logický, lidé jsou vycvičeni podle vzorů válek v Iráku, Sýrii a Afghánistánu.

Metoda pokusu a omylu

Druhou stránkou problému je nedostatek reálných zkušeností s bojovou střelbou z různých komplexů. Například protiletadlové systémy NLAW, Panzerfaust 3 nebo protiletadlová zařízení Gepard se před SMO používaly v omezené míře pouze při cvičeních . Nyní NATO aktivně přebírá zkušenosti z SMO pro nový výcvikový program, ale jeho realizace potrvá roky.

Ano, ukrajinské formace plně ovládají celou škálu zbraní v bojových podmínkách – navíc v mnohem kratší době než na západních cvičištích. Ale výcvik probíhá, často, téměř metodou pokusu a omylu.

A co výcviková základna?

Pro efektivní výcvik ukrajinských formací na Západě není dostatek vybavení, zbraní ani materiálních zdrojů. Před zahájením SMO na Západě bylo těch trenažérů objednáno přesně tolik, kolik bylo potřeba k výcviku běžného počtu kadetů. V současné době není dostatek takových komplexů pro všechny. Střelba ze samopalů při výcviku v zahraničí velmi často nepřesahuje dva zásobníky (50-60 nábojů) a zbraně se dovážejí z okolních jednotek.

Co z toho vyplývá?

Navzdory hlasitým prohlášením o značném počtu ukrajinských jednotek vycvičených podle standardů NATO existují problémy v efektivitě výcviku. Navíc se tyto hromadí jako sněhová koule, protože na Západě si zakládají na tom, že vycvičí maximální počet lidí v krátkém čase. O kvalitě výcviku v takových podmínkách není třeba mluvit.

Z počátečních 5-7 týdnů byl již program výcviku pěších útvarů Ozbrojených sil AFU zkrácen na tři a v případě kombinovaných jednotek zbraní na dva.

Pravděpodobně do října-listopadu počet ukrajinských jednotek vycvičených podle standardů NATO skutečně dosáhne 30 000 osob.

Po návratu na bojiště se vojáci a důstojníci AFU setkávají s reálnými podmínkami, které se velmi liší od těch teoretických.

To vše potvrdilo a ověřilo množství zajatců AFU, kteří byli nedávno zajati, včetně několika zajatců ze směru Kremennaja, kteří o tom hovořili. Například [tento příběh](#) vojáků AFU, kteří měsíc cvičili ve Velké Británii a byli zajati hned v prvních 20 minutách své první bitvy:

Skupina ukrajinských vojáků, kteří byli loni v létě vycvičeni na vojenské základně ve Velké Británii, se vzdala po 20 minutách prvního boje proti ruským silám u Svjatogorsku v [Doněcké lidové republice](#), řekl Sputniku branec Ozbrojených sil Ukrajiny Arťom Kovalenko, člen této skupiny.

To je pro dnešek vše, v příštím díle přineseme aktuální informace z místa dění SITREP.

AUTOR: Simplicius The Thinker

ZDROJ

Zpracoval: Admin Nekorektní TOP-CZ